

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacerdotale Ad consuetudinem S. Romanæ Ecclesiæ
aliarumque ecclesiarum ex Apostolic[a]e bibliothec[a]e ac
Sanctorum Patrum iurium sanctionibus, &
ecclesiasticorum doctorum scriptis ...**

Venetiis, 1579

De triplici co[n]fessione, & quod co[n]fessio sacramentalis est a Deo
instituta. c. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40307

actus Penitentie: q̄ in tres distinguit partes. Quarum prima est cordis contritio: ad quam pertinet, ut doleat de peccato commisso, cum proposito non peccandi de cetero. Secunda est, Deus confessio: ad quam pertinet ut peccator omnia peccata, quorum memoria habet, suo sacerdoti commiteatur integraliter. Tertia est, Satisfactio pro peccatis secundum arbitrium sacerdotis: quod quidem precipue fit per orationem, ieiunium, et eleemosynam. **¶** Forma autem huius sacri est absolutio a peccatis. Ego te absolvo a peccatis tuis: quod debet ab ore sacerdotis proferri. Unde ibidem legitur. Forma huius sacri sunt verba absolutionis: quod sacerdos profert cum dicit: Ego te absolvo. Verba autem alia sunt ad solennitatem: quod tamen non sunt pretermittenda. **¶** Minister autem huius sacri est Sacerdos rite ordinatus ordinarius, vel delegatus huiusmodi promissione a papa, vel ab episcopo. Unde legitur. Minister huius sacri est Sacerdos huiusmodi auctoritate absolvens, vel ordinarius, vel ex promissione superioris. **¶** Effectus vero huius sacri est absolutio a peccatis. Unde legitur. Effectus sacri Penitentie est absolutio a peccatis. hec ibi. Est etiam liberatio a penis inferni, et restitutio diuine gratie.

De triplici confessione: et quod auricularis confessio de iure diuino, siue a deo sit instituta: et de peccatorum circumstantiis confitendis. Cap. 2.

Obi notandum quod triplex est confessio. Una mentalis, que est recognitio peccati coram deo in corde: et hec fuit tempore legis nature. Statim post peccatum Adae. Secunda est ceremonialis confessio. Scilicet peccans tali peccato offerat tale sacrificium: si peccasset in alio peccato offerat aliud. Et hec fuit in lege mosaica. Tertia est confessio sacramentalis, que fit sacerdoti: que est de necessitate salutis cunctis penitentibus triplici ratione. **¶** Primo ex Christi institutione: que eam instituit implicite et explicite. Implicite in figura, dum dixit leproso Matth. 8. Vaude, ostende te sacerdoti. Explicite, cum Jo. 20. dixit Apostolus, et per eos omnibus sacerdotibus: Accipite spiritum sanctum: quorum remiseritis peccata, remittuntur eis etc. Ibi enim datur sacerdotibus potestas iudicandi et remittendi: que requirit manifestationem de ipsis peccatis, que est confessio. Quibus autem datur potestas iudicandi de aliqua causa, datur eis potestas cognoscendi de illa. Nullus enim potest iudicare, et esse bonus iudex de eis que ignorat. Sacerdos autem non potest cognoscere sufficienter facta conscientie peccatoris, nisi peccator ei per confessionem conscientiam aperiat: et sic huius confessionem oris instituit. **¶** Secundo, ex doctorum et scripturarum testimonio confessio sacramentalis est necessaria. Ambrosius in libro de Paradiso: et habet de penitentia. dist. 1. c. non potest

Handwritten marginal notes in a smaller script, likely a commentary or gloss on the main text.

Confessio est a Deo instituta

potest. Nō pōt q̄s iustificari a peccō. nisi peccati fuerit ante p̄fessus. Et ibidē Joānes Chrysoſtomus. Nō pōt q̄s gr̄as vite celestis accipere. nisi purgatus fuerit ab oi ſorde peccati p̄ p̄nitiōne p̄fessionez. Et Agustinus in lib̄o de p̄nitiā. Agite p̄nitiā. qualis in ecclesia agit: vt oret p̄ vobis ecclesia. Nemo sibi blādiat. ⁊ dicat: Occul te ego apud deū ago: nouit de⁹ q̄ mibi ignoscit. q̄ in corde ago. Ergo sine causa dictū est: Qui eoz solueritis sup̄ terrā. erūt soluti ⁊ in celo. Ergo sine causa datę sunt ecclesie Dei clauēs: q̄si dicat. nō. Et de peni. dist. ⁊ c. multiplex. Leo papa. Nō remanet in iudicio p̄dēnādū qd fuerit cōfessione purgātū. **Tertio**, ex ecclesie p̄ceptione cōfessio sacralis est necessaria: q̄a ecclesia p̄cepit q̄ semel in anno. q̄libet postq̄ ad annos discretionis puenerit. debeat sacerdoti oia peccata sua p̄fiteri. De pen. ⁊ re. c. Dis vtriusq̄ sex. ⁊ dicit oia peccata. scilicet cogitationis. locutionis. opationis ⁊ omissionis. secreta. ⁊ manifesta. cū eoz circūstātijs agrauātib⁹ vel in aliā peccati sp̄m trahentibus: q̄ sunt iste. s. **Prima**. p̄sonę. cū qua peccauit. noie ei⁹ tacito: sed si cū nupta. vel moniali ⁊c. peccauit. **Secūda**. loci: si in loco sacro peccauit. **Tertia**. t̄pis: si in die festo. **Quarta** m̄iseri. s. quoties idē peccati cōmiserit. q̄ tū recordari pōt. **Quinta**. modi: vt si q̄s cū muliere peccaret p̄tra naturā. **Sexta**. qualitatis: si sit publicū. vel occultū: ⁊ hoc p̄ seādālū. **Septima**. Inductionis: si ipse peccauit ⁊ alius induxit ad peccandū. **Octaua**. Cōsequētia: q̄n in vno peccō multa p̄sequant: puta in ludō. mēdacia. piuria. blasphemie. **Qui**. ⁊ **quan** tēneantur ad Confessionem: **caus**. item **non**

Statutū cōfiteri tempus est a dominica i ramis palmarum usq; ad octauam pasche inclusive.

Multi p̄ponuntur. quando quis statim tenetur confiteri. **Lap.** **Tenes** autē adūti postq̄ ad annos discretionis puenerit. tenent p̄fiteri semel i anno. i. i q̄dragesima: ⁊ q̄ hoc. nō fecerit. viuēs ab ingressu ecclesie arceat. ⁊ mortēs ecclasticacreat sepultura. vt in p̄cilio ḡnali. extra. de Pen. ⁊ re. c. Dis vtriusq̄ sex. **Tenet** t̄h hō post peccati cōmissū statim cōfiteri. i. dolore d̄missio: ⁊ p̄ponere d̄ cetero nō peccare. cū itētiōne i futura p̄tina q̄dragesima cōfiteri: ⁊ sufficit p̄ tūc ad acq̄redū statū gr̄e. **Sūt** autē aliq̄ cas⁹. i. q̄b⁹ hō tenet statutū cōfiteri. **Primus** est. infirmitas grauis. **Secōs**. q̄n iminet piculū mortis: sicut mare trāsir. lōga pegrinationē seu piculosā viā ager. **Tertio** est. q̄n hēt aliqd ager. qd existēs i peccō mortali nō p̄t facere sine peccō mortali. sicut dicere missas ⁊c. h̄mōi. **Quart⁹**. q̄n hēt cōp̄p̄iam